

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen, vid Riksdagens öppnande;

den 17 Januari 1868.

Gode Herrar och Svenske Män!

Högt skattar Jag i detta ögonblick den föreskrift i vår nya Riksdags-Ordning, på grund af hvilken Jag, utan längre uppskof, nu helsar Eder här åter församlade, för att med Mig deltaga i omsorgerna för fosterlandets behof.

Våra yttre förhållanden äro tillfredsställande och Min ställning till alla främmande makter vänskaplig. Det allmänna politiska tillståndet och den ifver, med hvilken stridskrafterna i nästan alla Europeiska länder ökas, bjuda emedlertid äfven oss att förstärka vårt försvar i enlighet med tidens kraf.

Regeringsärendenas ständigt växande mångfald kräfver en ändamålsenligare fördelning af göromålen inom Stats-Rådet, helst om möjlighet skall kunna beredas för en önskad förenkling i vissa ärendens handläggning af underordnade embetsverk. Det är derföre Min afsigt att underställa Eder förslag till grundlagsförändringar, som, jemte andra bestämmelser, afse inrättande af ett nytt Stats-departement för ärenden som röra jordbruket och öfriga näringar samt allmänna arbeten.

Den för revision af Förenings-akten emellan Sverige och Norge tillsatta komité har fullgjort sitt viktiga uppdrag och dess förslag undergår nu förberedande behandling.

En mångenstädes knapp och i rikets norra landskap felslagen skörd har vållat stor dyrhet å de nödvändigaste livsmedlen, hotande den fattiga befolkningen med nöd. Jag har sökt mildra den med de medel, som I ställt till Mitt förfogande och den enskilda välgörenheten har, såväl inom landet som från brödrariket och främmande länder, skyndat till de betrycktas bistånd.

Oaktadt de svårigheter, som opåräknade utgifter i förening med en af den hårda tiden föranledd minskning i inkomster medfört, är statsverkets ställning sådan att den redan för nästkommande år medgifver upphörandet af den vid sistlidne Riksdag beviljade särskilda vapens katt, utan att förhöjning i någon annan skattetitel för behofvens fyllande erfordras. Den brist, som i följd af nämnde orsaker måste uppkomma för innevarande år, kan till en del betäckas med befintliga tillgångar, och skulle hafva kunnat det till hela sitt belopp, om icke öfverskotten från föregående år medtagits derigenom att vida större summor blifvit å våra jernvägsarbeten nedlagda än som för detta ändamål upplånats.

Åt försvarsverket har jag icke underlåtit att egna rastlösa bemödanden och Jag hoppas för Eder kunna under denna Riksdag framlägga den plan, enligt hvilken Jag anser vårt landtförsvaret böra ordnas och utvecklas. Utgående från den jemväl af Eder uttalade grundsatsen om hvarje medborgares pligt att deltaga i fosterjordens försvar, har Jag ock, lika med Eder, antagit att till förminskande af de uppoffringar, denna pligt under freden måste medföra, en väl öfivad stam bör utgöra kärnan i vår armé. Efter moget öfvervägande har Jag funnit, att en i alla afseenden god stamtrupp med minsta kostnad och utan orättvisa kan bildas genom vårt ur inhemska, egendomliga förhållanden uppväxta Indelningsverk, hvilket Jag derföre, jemte det Min afsigt är att i detsamma föreslå ändamålsenliga förändringar, är sinnad att till sina hufvudgrunder orubbadt bibehålla.

För anskaffande af förbättrade skjutvapen åt armén hafva åtgärder blifvit vidtagna, hvilka, om än, i afseende på gevärstillverkning utom riket, hinder mött för beställningarnes utförande med önskvärd skyndsamhet, likväl äro för oss betryggande genom den erhållna vissheten derom, att vi för framtiden kunna inom landet få vårt behof på tillfredsställande sätt uppfyllt.

Af de mera omfattande förslag till förändringar inom lagstiftningen och beskattningsväsendet, hvilka redan länge varit under arbete, har ännu intet hunnit så fullständigt beredas, att det kan af Mig vid denna Riksdag framställas. Till Eder pröfning vill Jag öfverlemna förslag om upphäfvande af bysättningstvånget emot redliga gäldenärer.

Jemte understöd för en del allmänna arbeten, närmast afsedt att bereda de obemedlade lättade tillfällen till en nu synnerligen behöfelig arbetsförtjenst, vill Jag af Eder äska anslag till ett kraftigt fortsättande af arbetet å den nordvestra stambanan.

Vid den verldstäffan, som under sednast förflutna året ägde rum i Paris, häfdade Sverige med ära sin plats bredvid de länders, som gått i spetsen för de fredliga yrkenas odling. Så vidt som statistiken kunnat följa vår industriella utveckling på spåren, har densamma också oafbrutet fortgått, oaktadt de svårigheter som de flesta yrkesidkare under sednare år haft att bekämpa. Med aktgifvande härpå och på de många tecken, som antyda, att Svenska folket alltmera ställer sig på den säkraste grunden för ekonomiskt oberoende, — den att efter tillgångarne inskränka de behof, som icke äro oundgängliga, — kunna vi skåda mot framtiden med fast tillförsigt, att de vidriga förhållanden vi måst genomgå skola, genom de lärdomar vi af dem hemtat, blifva frön, icke till modlöshet och tillbakagående, utan till förökad kraft och ett säkrare välstånd.

Förvissad om Edert upplysta nit för allt som länder till allmänt väl, nedkallar Jag öfver Edra arbeten den Allsmäktiges välsignelser, då Jag nu i kraft af Grundlagens bud förklarar detta Riksmöte öppnadt; förblifvande Eder, Gode Herrar och Svenske Män, alle samtligen, samt hvar och en i synnerhet med all Kunglig Nåd och ynnest städse välbevågen.
